

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Epistolai tu hagiū Isidōru tu Pēlusiōtu

Isidorus <Pelusiota>

Parisiis, 1585

Paulo. 17.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-71898](#)

sus es, animum ad ea, quæ promisiisti, excita. Neque enim hoc te fugit, modestiam animique summisionem, vñà cum virtutibus crescentem, Dei imitatores eos efficere, qui sic viuunt: arrogantiā autem nō modo præsentia virtutis officia euertere, sed etiam cum, qui alta ceterice est, ex ipsis cælis exturbare. Id quod Lucifero, qui manè oriebatur, accidit.

I. 14.

Ζορέας κύμασι γέλοες, νη̄ φοκῶσι
τὸν οὐράνιον. ἡ γὰρ τύπος σε λέλη-
θεν, ὅπι μετριότητας αἱρετῆς συν-
αἴγεσσα, θεῖ μημῆταις τὸς ἡ ποιοῦ-
ται εργάζεται. ὑψηλοφροσύνη δὲ, οὐ
μόνον τὰ παρόντα οἰδεις καθελεῖν, ἀλλὰ καθηγεῖ-
ναι ἐξ αὐτῶν ὀρανῷ καθαρεῖ τὸν ὄ-
ντα. Φαῦλην, ὅπερ ὁ ἔωστόρος ὁ φρᾶς ἀ-
νατελλων ὑπέμεινεν.

Euangelio 16.

4. Reg. 2. Elisæus Hierichontis aquas sterilitate laborantes sale curavit, Euangelico modo ad huiusmodi medicinam impulsus, ut propter ea, quæ à frōte erant, perspicies. Etenim aquæ totius humanæ naturæ figuram gerabant, ad virtutum sterilitatem & pectenatis infecundiratatem steriles effectæ. Sal autem, qualitatis ac facultatis, ad Domini doctrinam omnia humectantis: quemadmodum ipse ad discipulos suos dicebat,

Math. 6. Vos estis sal terræ. Elisæus denique, ipsius creatoris ac Domini. Nam qui puram & incolument imaginem ei, à quo in lucem edidisti, conseruant, hanc etiam ab congratiam consequuntur, ut vñà cum eo miracula edant.

Εὐαγγέλῳ 17.

Αλατὸν εἰλισμὸν τὰ ιεροχώματα
ρεύματα ἀπεκνοῦσσα ιάσαστο εὐαγγέ-
λικῶν κυνηγείων ωρῆς τὸν ἴασιν, οὐα-
βλέπων τὰ ἔμπειρον τύπον γάρ ε-
φερε, τὰ μὴ θύματα πάντας τῆς αἱρω-
πότητος ωρὴν ἀγονιαν αἱρετῷ καὶ ἀ-
κερπίαν εὐποθείας περιεβάτη. οἱ ἀλει-
φεῖς τῆς πάντας νοτίζουσι ποιότητος καὶ
δικαίωσις εἰς τὸν τέλον δίδαχον,
καθὼς αὐτὸς τῷρος τοὺς ἑαυτῷ σπορ-
ῆλγος φυσίν, ὑπεῖστε τὸ ἀλατὸν γῆς. Ε-
ιλισμὸν δὲ αὐτῷ τῷ δημιουργῷ καὶ δε-
σπότῳ. οἱ γὰρ τὸν εἰκόνα καθαρεῖν
φυλάσσοντες τῷ ποιησαντι, καὶ συν-
τακτατηριῶν αὐτῷ, γέλειν πάρ' αὐτῷ
σκομισαντο.

Paulo 17.

Παῦλῳ 17.

Matth. 8. Vulpes foueas habent, & volucres cœli nidos, Dominus ad eum, qui, ut se sequeretur, rogauerat, responderet: ut qui corda cognita haberet (inxixit enim sigillatim corda hominum). Sigillatim autē dictum est, quia ad ea efficienda ope atque auxilio alterius opus minimè habuit) atque hominē illum versutis ac fraudulentis cogitationibus detentum esse, atque ab improbris spiritibus incoli, vitiōque ita hærere perspicceret, ut ab eo reuocari non posset, ac propterea eum à suo cœtu ablegabat, ne pertinax ipsius improbitas, iis, qui fidem amplexi essent, offensionis causam afferret; in illum videlicet oculorum aciem intendentibus, ac dominicam potentiam imbe-

πιαὶ ἀλάτηπεις φωλεῖς ἔχεται, καὶ
τὰ πετενὰ τὸν ὄρανον κατασκηνώσεις, ὃ κύριος ωρὴς τὸν τρόπαιον εσταυτα
ἀκολούθειν ἀπειμένατο, καρδιογάστης
ὑπάρχων, ὡς πλάστας καταμόνας τὰς
τῶν αἱρώπων καρδίας καταμόνας
δὲ εἴρηται, ὅπις δεῖπνος ἐπέρου βο-
τούμωντος ἐποίησε. καὶ ὅρῳ δολίοις λο-
γισμοῖς κεχρατημένον τὸν ἀνθρώπον,
καὶ τὸν πνευμάτων πονηρῶν κατο-
κούμδρον, καὶ αετοπτέρων ωρὴς τῷ
κέκριστον ἔχοντας καὶ τύττα γέλειν τῆς οἰ-
κείας οὐασίας αὐτὸν ἀπεπειπτεῖ, οὐα-
μὴ τὸ θείμων τῆς σκείνεις φαυλότη-
τος, σκανδάλου γένηται τοῖς πιστεύε-
σιν αἵποι, τῷρος σκείνον ἀτενίζοι,

xix

Epistola.

7

καὶ τοῖς δεσπότικᾶς δυνάμεως κατα-
ψυχομένοις ἀθένειαν, ὡς τὸν μα-
ντίκον μετέβαλεν τοσού ἀρετὴν μὴ
ἰχνουσσόν.

Ephesius ad Corin. iii.

cillitatis damnantibus, ut qui discipulum
ad virtutem immutare nequivisset.

Hermino Comiti 18.

est. 10.

Ἐπειδὴ σιάδη λογεῖσθαις οὐδετε-
ῖουδίσιοις, τὸ δὲ τοῖς θεοῖς γενημοῖς
εἰρημένον, οὐκέτι ποιεῖ αὐτὸν ἡώς οὐκέτι
ἔτετε τὸν ἄντετον, ὡς μετὰ τῶν πά-
φων σωματείας τῶν μητρῶν τοὺς πα-
παθενούν γενομένους· γηγενεταὶ οὐδέποτε
πολλάκις καὶ διπλάσια τὸ διπλεῖον εἰ-
πειτε τοῦ πατέρος· πατέρων δὲ τοῦ πατέ-
ρος τοῦ πατέρος τοῦ πατέρος τοῦ πατέρος
πατέρων, οὐκέτι ποιησάντων καὶ
εἰρηκότων γεγενηθεῖσι τοῖς κύρεσσιν, ἀνέ-
παφον διῆγον τὸν πατερικῶν ἐπαν-
διαστόκον πάτερα δικαὶον μήτερα· καὶ
σινουσίας γεγενημένον, θεοφεπτὸν δὲ
ἐντελεῖ καὶ ἀληπτόν· τὸ γάρ μετὰ τῶν πα-
παθενούντων ἀλλήλοις τοὺς τὴν πα-
τερικανήτητας, καὶ οὐ τὸν ἀγ-
γέλλον ὄφεις ἐκάλυπτον, οὐκέτι πατέρων
εἰρηκότος ὑπάρχειν τὸν εἰπεῖν πα-
θεναστόκον θαυμάτων οὐκέτι πεπέ-
πειν, οὐ μετ' αὐτῷ πατερικόν· οὐ τὸν
ἀγγείλων ὑμολογίαν, οὐ τὸν μάγων
δηροφέλαι, οὐ τοῦ ἀρέφος φωταγώγην,
οὐ εἰς Αἴγυπτον ὁδηγίαν, οὐ τὸν εἰδὼλων
αὐχμαλωσίαν, καὶ οὐ αὐτὸν οὐκέτι
διαφορσύν τὸν τῆς θείας ἥραφην
μαρτυρουμένην· μηλοῖ δὲ καὶ τελείασα
τοῦ κυρίου Λέοντος, Ιωάννην τῷ πα-
θεναστόκον οὐκέτι πατέρα· οὐ τὰς
ἔχετέρων παρεπέσασθαις τοῖς ινίνοις
Οὐτὶ τοῦ γαμροῦ ἀν, τοῦ ζωοποιὸν ὑπέ-

Quandoquidem existimare te dixisti,
offensioni Iudæis id esse, quod in diuinis
oraculis dictum est, Non cognouit eam *Matth. i.*
donec peperit filium suum, tanquam scilicet
postea sponsus cum virgine congressus
sit: noscat contumeliosus & ingratus po-
pulus, vocem hanc, *Donec*, pro perpetuo, in
diuina scriptura sèpè positâ reperi: Do- *Psa. 109.*
nec ponam inimicos tuos scabellum pedū
tuorum. & hoc pro, *in perpetuum*: & non re-
uersa est columba ad Noe, donec siccaretur *Genes. 8.*
aqua. Proclus enim nō reuersa est. &, Do- *Isa. 46.*
nec senueritis, ego sum, ait Dominus. At-
qui est perpetuo. Atque alia permulta eius-
dem generis sparsim in diuina scriptura
reperiuntur. Diuina porrò mens, o Iudæi,
peruersam vestram sententiam corrigit
(qui Dominum ex stupro ortum esse exi-
stimat, ac pronunciasti) his verbis illud
demonstrare studuit, quod intactus ador-
andus partus, ac libidinis & concubitus
expers fuerit, diuinitatiq; consentaneus,
atque eiusmodi, qui humanae rationis ca-
ptum excedat. Nam ne postea iij inter se
coirent, quibus fornicatio per calumniam
obiecta est, angeli quoque visio prohibe-
bat, qui cum, qui in virginis vtero carnem
assumebat, ex spiritu sancto extitisse dixer-
at: & miraculorum in partu editorū ma-
iestas atque amplitudo vetabat, & virginini-
tas, quæ partum secuta est, & angelorum *Matth. 2.*
cantus, & oblatū à Magis munus, & stella *Luc. 2.*
prælucens, & deductio in Aegyptū, & si-
mulacrorum captiuitas, & illorum ipsorum
iustitia scripturaræ sanctæ testimonio con-
firmata. Quin istud quoque postremum
Domini testamentum liquido demon-
strat, qui quo tempore in cruce erat, ac vi-
uifica morte fungebatur, Ioanni virginini-
genitricem Dei commendauit, atque am- *Iohann. 19.*
borū virginitates copulauit. Si hæc mur-
muratorem, atque improbitatis amantem

A. iiiij